

**Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.**

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

**Naročnina naj se
plačuje vnaprej.**

Za inserate se plačuje po 20 vin,
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIII.

Celovec, 27. oktobra 1914.

Št. 52.

Z bojišč.

BOJI NA SEVERU.

Rusi se umikajo. — Černovice zopet naše.

Dunaj, 22. oktobra. (Kor. urad.) Uradno se poroča 22. oktobra opoldne: V bitki na obeh straneh Strwiaca se nam je posrečilo nadaljevati napad tudi na ozemlju južno od te reke.

Na obvladujoči trigonometrični višini 668 južno od Starega Samborja so bili zavzeti dve druga za drugo ležeči sovražnikovi utrjeni postojanki. Severozahodno od imenovanega kraja se je naša črta približala visokoležeči cesti proti Starasolu.

Po dosedanjih poročilih je bilo v zadnjih bojih ujetih 3400 Rusov, med njimi 25 častnikov, in 15 strojnih pušk zaplenjenih.

V Černovice so vkorakale naše prednje čete.

Namestnik šefa generalnega štaba:
pl. Höfer, generalmajor.

Rusi se v Lvovu utrjujejo.

Krakov, 21. oktobra. »Nowa Reforma« poroča: V Lvovu delujejo sedaj tehnični oddelki ruske armade noč in dan, da utrdijo mesto. Moško prebivalstvo silijo, da v mestni okolici kopije zemljo in dela streine jarkke. Garnizija v Lvovu je pomnožena za 70 tisoč mož, odkar je Przemisl zopet prost. Rusi nameravajo držati mesto za vsako ceno.

Črnovice od naših čet brez boja zasedene.

Dunaj, 22. oktobra. Posl. Nikolaj Wassilkov je danes dopoldne dobil od bukovinskega deželnega predsednika grofa Merana tole brzjavno poročilo: »Črnovice od Rusov izpraznjene, od naših čet zasedene.« Avstrijci so vkorakali brez boja. V mestu vlada velikansko veselje. Hiše so v zastavah. Vojaki in prebivalstvo so se poljubovali. Grof Meran je med stradajoče prebivalstvo razdelil 500.000 K.

Körösmezö v plamenu.

Budimpešta, 21. oktobra. Vojni poročevalec »Az Esta« javlja: Boj pri Körösmezö je bil silno ljut. Mesto gori na vseh koncih.

Kako ravnajo Rusi z Lvovčani.

V krakovski »Nowi Reformi« čitamo: Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, se je v zadnjem času postopanje ruske uprave v Lvovu spremenilo na veliko škodo poljskega mestnega prebivalstva.

Dokler so se Rusi v mestu čutili kot gospodarji situacije, so se trudili, da bi postopali z največjo ljubeznivostjo napram mestnemu prebivalstvu.

Od trenutka pa, ko so jih avstrijske čete jele s silo poditi iz okupiranih pokrajin, zlasti pa od časa, ko so se morali umakniti izpred Przemysla in ko je postala v vzhodnji Galiciji opasna situacija za rusko armado, je tudi ruska uprava spremenila svoje razmerje k poljskemu prebivalstvu v Lvovu.

Pred vsem se mestne prebivalce sili, da morajo kopati okope okrog Lvova, katerega noč in dan utrjujejo ruski inženirji. Rusi imajo očitno namen, za vsako ceno in do skrajnosti braniti Lvov.

Mesto šteje sedaj samo 80.000 prebivalcev, a še za te primanjkuje hrane.

Pohvala przemyslskim junakom.

Przemyslski trdnjavski poveljnik, fml. Kusmanek, je izdal trdnjavsko povelje,

v katerem pravi: »Častniki in vojaki! Trije tedni so pretekli, odkar se je prikazal sovražnik pred našo trdnjavo, da jo obkoli. Z mnogoštevilnimi izpadi smo ga zadrževali do zadnjega časa od utrdb našega trdnjavskega pasa. V zadnjih dneh pa je sovražnik zanašajoč se na svojo premoč, obupno poskušal, polastiti se trdnjave, branišča naše armade. V 72 urnem vročem boju smo neprijatelja z velikimi izgubami povsodi odbili, služoč zvesto svoji prisegi, svojemu cesarju in kralju ter domovini. Ponosni se lahko oziramo na tritedensko perijodo, v kateri smo v trdnih stiskah in pomanjkanju, toda podžgani od zavesti, da vršimo velikansko nalogo, vezali številne sovražne sile ter jih končno zmagovito odbili. Z radostnim zažodanjem se zahvaljujem kot poveljnik trdnjave v imenu najvišje službe vsem poveljnikom in četam za njihovo vztrajnost, požrtvovalno spolnjevanje dolžnosti in za njihovo hrabrost, ki so nas vodile k vse osrečujočemu uspehu. Ginjenega srca se hočemo spomniti tudi vseh, na polju časti padlih tovarišev, ki so prelili v zvestobi za svojega najvišjega gospoda in za domovino svojo kri. Čast njihovemu spominu!« — To povelje je takoj sporočiti vsem častnikom in vojakom, poslednjim v njih maternem jeziku.

× × ×

NA ZAHODNEM BOJIŠČU.

Anglija se boji.

London, 21. oktobra. »Morningpost« javlja: Na angleški obali se je izkrcalo 80 tisoč kanadskih čet, ki bodo služile v ojačenje notranje angleške obrambe.

Nemški mornarji so se borili do zadnjega.

London, 21. oktobra. (Kor. urad.) Neki očividec poroča listu »Times« iz Harwicha dne 18. t. m.: Nemci so se borili kakor junaki in boriti se jim je bilo proti premoči topov. V manje nego dveh urah se je potopila zadnja torpedovka. Nemci so se borili do zadnjega. Večina se je potopila s torpedovkami.

Nemško vojno posojilo.

Berolin, 21. oktobra. (Kor. urad.) Vplačila na vojno posojilo so prekoračila danes znesek treh milijard.

Nemško uradno poročilo o položaju na francoskem bojišču.

Berolin, 22. oktobra. (Kor. urad.) »Wolf-fov urad« poroča:

Veliki generalni stan, 22. oktobra, dopoldne. **Boji ob Yerskem prekopu se nadaljujejo, 11 angleških vojnih ladij podpira sovražno artiljerijo.**

Vzhodno od Dixmuidna je bil sovražnik pogan nazaj. Tudi v smeri proti Ypernu naše čete uspešno prodirajo.

Boji severozapadno in zapadno od Lille so bili silno kruti, toda sovražnik se je umaknil polagoma na vsej fronti.

Silni napadi v smeri iz Toula na višine južno od Thiancourta so bili odbiti in so imeli Francozi najtežje izgube.

Dognano je izven vsakega dvoma, da so belgijske oblasti z veliko težavo preprosile angleškega admirala, ki poveljuje brodovju pred Ostendom, da ni bombardiral mesta.

Francoski ministri na bojišču.

Pariz, 22. oktobra. (Kor. urad.) **Ministra Briand in Sarant sta obiskala včeraj veliki glavni stan in prispela v Verdun. Pričela**

sta s pregledovanjem krajev v tamošnjem ozemlju, ki so jih Nemci tekom zadnjih bojev razrušili.

RUSKA POMOČ SRBOM.

Sofija, 21. oktobra. Tukajšnji listi poročajo, da se je peljalo 15 močno zastraženih grških vlakov z živili preko Velesa in Skoplja in da so nadalje ruske ladje s 3000 vojaki, 70 topovi in municijo na voznji v Srbijo, vozile so mimo bolgarske luke Sistovo.

NOVO NABIRANJE VOJAŠTVA V SRBIJI. — SPOPAD Z BOLGARSKO-TURŠKO TOLPO V NOVI SRBIJI.

Solun, 21. oktobra. (Kor. urad.) Vsled velikih izgub namerava pričeti Srbija z novim nabiranjem vojakov do starosti 50 let.

Med Bolgari in mohamedanci vedno bolj narašča ogorčenje nad srbsko upravo v Novi Srbiji.

Močna turško-bolgarska tolpa je napadla tri srbske vasi v okraju Velesu. Prišlo je do hudega spopada s srbskimi brambovci. Na obeh straneh so imeli občutne izgube.

LAŠKI KRALJ IZJAVIL NEVTRALNOST.

London, 22. oktobra. »Times« poročajo, da je italijanski kralj izjavil, da bi bilo brez določnega izzivanja kako drugo stališče Italije razen nevtralnosti brezčasno.

IZJAVA ROMUNSKEGA KRALJA.

Bukarešt, 21. oktobra. Romunski kralj je izjavil ministrskemu predsedniku Bratianu: **Jaz se ne bom krenil s poti svojega predhodnika in ne bom trpel gospodstva politikov. V zunanji politiki ne bom dopustil nikake izpremembe. Naj pomislijo dotični, ki bi radi spravili Romunijo v politično pustolovstvo, da pripadam družini, ki zna s svoje poti pomesti vse ovire. Romunija bo ostala nevtralna.**

DRŽAVE SE PRIPRAVLJAJO.

Portugalske priprave za vojsko.

Berolin, 21. oktobra. Listi poročajo iz Genfa: Po poročilih francoskih listov se nahaja pred Gibraltarjem 16 prevoznih ladij, pripravljenih za odhod na Portugalsko, da vkrajo tamošnje čete.

Španska zaključila pogodbo s tripelententom?

Berolinski listi javljajo čez Kodanj iz Petrograda: Ruski diplomatični krogi trdijo, da sta Francija in Anglija pred nekoliko dnevi podpisali konvencijo s Špansko in Portugalsko, v kateri se ti dve državi zavezuje, da bodeta pomagali tripelententi s svojima armadama in mornaricama. Konvencija velja baje le za slučaj, da bi se vojna z Nemčijo podaljšala čez gotov, v pogodbi navedeni termin.

Portugalska pripravi ekspedični zbor 50.000 mož, Španska pa odpošlje armado 200.000 mož čez Pireneje v Francijo. Španska in portugalska flotila se pridružita angleški. Ta dogovor je, kakor trdijo ruski diplomati, le spolnitev in razširjenje konvencije, katero sta pred dvema letoma sklenili Anglija in Portugalska.

TURŠKE PRIPRAVE.

Enver-paša — vrhovni poveljnik.

Carigrad, 22. oktobra. Vojni minister Enver-paša je bil imenovan za vrhovnega

poveljnika turške armade in turške mornarice.

Nemško moštvo na turških vojnih ladjah.

London, 22. oktobra. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Carigrada z dne 19. t. m.: Na angleško vprašanje, zakaj se še nahaja nemško moštvo na turških vojnih ladjah, je porta končno odgovorila, da je to notranja turška zadeva.

E Pozivni razglas.

Na podlagi Najvišjega poziva cele c. kr. in kr. ogr. črne vojske bodo k službi z orožjem pri črni vojski klicani:

Vse v letu 1878. do leta (vključno) 1890. rojene, črni vojski podvržene osebe, katere so bile do leta (vključno) 1913. pri naboru ali pri pregledbi za službo z orožjem nesposobne najdene, ali katere so bile potom superarbitracije (nadpregledbe) iz vojske, vojne mornarice, deželne brambe ali iz orožništva odpuščene, **ako bodo sedaj pri izbiranju (naboru) za službo pri črni vojski z orožjem kot sposobne najdene.**

K izbiranju (naboru) ni treba priti:

1. Onim, kateri v službi črne vojske že stojé — tudi brez orožja — ali kateri že na kak drug način vojaško službo opravljajo,
2. zdravnikom (doktori medicine),
3. gažistom v pokoju in v razmerju izven službe, potem vsem tistim, kateri so pri vojakihi služili, pa sedaj od države penzijo imajo,

4. osebam, katere so vsled kake poškodbe za vsako službo nesposobne, od službe pri črni vojski sploh oproščene, če imajo črnovojno izpustnico (Abschied) ali pa črnovojni oprostni list, oziroma katere so bile svoječasno iz nabornih listov izbrisane,

5. onim, kateri so bili potom nadpregleda (superarbitracije) šele v času njihove črnovojne dolžnosti kot »za službo z orožjem nesposobni« imenovani,

6. osebam, katerim manjka ena noga ali ena roka, katere so na obeh očeh slepe ali gluhe, katere so po sodniškem izreku slaboumne, ako niso od črnovojne dolžnosti že oproščene, potem vse slaboumne in padavici (lomljenju) podvržene osebe, ako pri naboru en dokaz te bolezni predleži.

Izbiranje:

Da se zamore sposobnost za službo pri črni vojski z orožjem dognati, morajo vse imenovane črni vojski podvržene osebe pred eno izbiralno komisijo črne vojske priti. Te komisije bodo od 16. novembra do 31. decembra uradovale.

Kraj, dan in ura uradovanja teh komisij bode posebnim potom razglašeno.

Črni vojski podvržene osebe imajo na kraj te izbiralne komisije in nazaj prosto vožnjo na železnicah in na parobrodih. Kdor hoče to pogodnost uživati, mora v občini svojega bivališča (pri občinskem uradu, pri magistratu) do 31. dne oktobra 1914. leta za izdajanje ene črnovojne legitimacije (črnovojno izkazanega lista) prositi.

One črni vojski podvržene osebe, katere ne bivajo v političnem okraju svoje domače občine, morajo se **na vsak način do vključno 31. dne oktobra 1914.** pri občinskem uradu (pri magistratu) njihovega bivališča s svojimi dokumenti, kakor krstni ali rojstni list, domovinski list, delavsko knjigo itd. javiti, kjer potem en črnovojni list dobé.

Izkazni list črne vojske se mora dobro shraniti in se mora k izbiranju s seboj prinesti.

Te v tem razglasu imenovane črni vojski podvržene osebe, katere na določen dan vsled **neizogibne zapreke** k izbiranju niso mogle priti, morajo se pri eni pozneje določeni komisiji javiti. Kraj in čas uradovanja teh komisij bode posebno razglašen.

Nastop službe:

Poziv za nastop službe tistih, kateri so bili pri izbiranju kot sposobni najdeni, bode pozneje razglašen.

Kam da morajo sposobno najdene osebe odriniti, bodo te osebe pri izbiranju izvedle.

Pogodnost:

Tiste črni vojski podvržene osebe, katere spadajo med osebe, imenovane pod § 29. vojaškega zakona — (posvečeni duhovniki,

kandidati za duhovski stan po zakonu pripoznanih cerkev in verozakonskih društev) — se k črnovojni službi z orožjem ne bodo vzele; vendar pa morajo k izbiranju priti in tam na podlagi svojih dokumentov ta svoj poklic dokazati.

Črni vojski podvržene osebe, katere bi imele po vojaškem zakonu pravico na pogodnost enoletne službe, lahko dobé, ako to dokažejo, dovoljenje tudi v službi črne vojske enoletni znak nositi.

Poziv in izbiranje oseb iz Bosne in Hercegovine.

Dá se na znanje, da bodo tudi osebe iz Bosne in Hercegovine, katere so l. 1878. do vključno l. 1890. rojene, in katere so v evidenci druge rezerve podvržene, k službi z orožjem podvržene. Ako te osebe v kraljevinah in deželah monarhije bivajo, morajo se v času od 1. do 10. novembra l. 1914. pri občinskem uradu, oziroma pri magistratu njihovega bivališča z v tem razglasu imenovanim dokumentom javiti, kjer dobe en izkazni list, katerega se mora dobro shraniti. S tem izkaznim listom se morajo te osebe kakor hitro mogoče pri c. in kr. poveljstvu dopolnitvenega okraja, v katerem njihovo bivališče leži, k izbiranju javiti.

Službi obvezane osebe, katere spadajo evidenci druge rezerve, imajo, ako pokažejo izkazni list, na železnicah in na parobrodih prosto vožnjo do najbližjega c. in kr. poveljstva dopolnitvenega okraja in nazaj v njihovo bivališče.

Neizpolnjevanje teh ukazov se po obstoječih zakonih ostro kaznuje.

Od c. kr. okrajnega glavarstva.

Cerkvena zadeva v Vitrinju.

Nemci žele nemških pridig. G. profesor F. Mikula je volje, ugoditi jim: pridigal bo dvakrat. Ali kdaj nemško in kdaj slovensko? G. kn. šk. ordinarijata zastopnik je predlagal, naj bo nemška pridiga po maši, slovenska pred mašo. Nemci so rekli, da to ne gre, ker ljudje težko čakajo, da božja služba že enkrat mine. Dobro, se je reklo, se bo pa pred mašo pridigalo nemško. Gosp. župnijski provizor je zelo zadovoljen, ker morajo zdaj prihajati k pridigi tudi ljudje, katerih sicer v cerkvi ni bilo nikoli, ker je gospod baron baje vsem svojim ljudem zapovedal, da morajo v cerkev.

Franc Reš †.

Sredi bojnih viharjev smo položili dne 6. oktobra t. l. k zadnjemu počitku g. Franca Reša, posestnika v Drbešivasi pri Pliberku. Rajni je bil mož globokega verskega prepričanja, izvrsten slovenski rodoljub, ki se je ravnal po besedah pesnikovih:

»Ne samo, kar velevala mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan!«

Z veliko vneto in požrtvovalnostjo je deloval zlasti na polju združništva za blagor in korist slovenskega kmečkega ljudstva. Bil je med ustanovitelji Velikovške hranilnice in posojilnice, 18 let njen skrbni načelnik in njen odbornik do svoje smrti. Z njegovo pomočjo se je ustanovila tudi posojilnica v Pliberku, kojo je vodil z veliko skrbjo, dokler ga ni lansko jesen obiskala huda bolezen, katero je prenašal s prav Jobovo potrpežljivostjo, popolnoma udan v voljo božjo. V osebnem občevarju ljubezniv in odkritosrčen, pridobil si je obilo prijateljev, ki žalujemo za njim. V svoji oporoki se je spomnil z lepim zneskom tudi »Slovenske Straže«. Ljudje so ga imeli za bogataša, pa so se motili; bogat je bil le na dobrih delih, in to bogastvo je vzel seboj. Slovensko ljudstvo mu je v velikem številu, ob navzočnosti sedem gg. duhovnikov izkazalo zadnjo čast ter ga spremilo na pokopališče v Libuče. kjer se je preč. g. dekan Marinig v ganljivih besedah poslovil od njega kot moža, ki je storil veliko več, kakor je bila njegova dolžnost.

Slovensko ljudstvo pliberškega in velikovškega okraja mu bo ohranilo hvaležen spomin, Vsemogočni nad nami pa mu bodi bogat plačnik za ves njegov trud in požrtvovalnost v čast božjo in blagor bližnjega. Svetila mu večna luč!

Dnevne novice in dopisi.

Novi ranjenci. Dne 22. t. m. je ob 5. uri popoldne došlo v Celovec preko Št. Vida ob Glini 274 ranjencev, večinoma od maršbataljonov pešpolka št. 7 in domobranskega pešpolka št. 4, in sicer 30 ležečih in 244 sedečih. Spravili so jih v rezervno bolnišnico »Rdečega križa« in v rezervno bolnišnico št. 1 v artiljerijski vojašnici. Nadaljnih 200 ranjenih je bilo spravljenih v rezervno bolnišnico v Št. Vidu ob Glini.

»**Mrtvi**« se oglašajo. Major Jaroslav Leineček od 87. pešpolka je po uradnem izkazu padel na severnem bojišču. Njegova žena je tudi že dobila izplačano posmrtno četrt. Pred nekaj dnevi je pa dobila od svojega moža pismo, da je zdrav in da se nahaja v ruskem ujetništvu.

Na južnem bojišču je padel stotnik 1. bos.-herc. pešpolka Friderik Jeločnik. — Na severnem bojišču je padel slovenski junak nadporočnik Herman Štemberger. Slava njunemu spominu!

V ruskem ujetništvu je pisatelj Ivan Vuk. Bil je ranjen in ga je pobrala ruska saniteta.

Vojni kurat g. Jožef Ogris, ki se ga je nekaj časa pogrešalo, se je zopet oglašil in je popolnoma zdrav.

Na v vojni zadobljenih ranah je umrl Rajmund Šluderman, posestnik v Malčapah pri Grabstanju.

Sin šefa generalnega štaba ranjen. Iz vojnega tiskovnega stana poročajo: Nadporočnik v dragonskem polku št. 15, prideljen generalnemu štabu, Ervin Conrad pl. Hö-

tzendorf, je bil 20. oktobra v boju vzhodno od Przemysla ranjen v stegno od šrapnela. Rana ni nevarna.

Namesto venca na grob † Franca Reša je darovala hranilnica in posojilnica v Velikovcu 15 K »Rdečemu križu« in 10 K »Slovenski Straži« v Ljubljani.

Župan Falle iz Lipe je bil brez obravnave izpuščen iz preiskovalnega zapora.

Kolera. Sanitetni oddelek ministrstva zunanjih del razglasa uradoma: Dne 20. t. m. so bili konstatirani slučajji azijske kolere: na Dunaju 2, v Brnu 1, v Kromerizu 1, v Viskovicah 1 in v Tešinu 1. V enem dunajskem slučaju gre za gališkega begunca, ki se je doslej mudil v Wolfsbergu na Koroškem, v vseh drugih slučajjih gre za vojake, ki so prišli z Galicije. Glasom poročila iz Galicije, se je primerilo med vojaki v Gorlicah 76 slučajev kolere v Uhercu pa 14 slučajev.

Vozni red na Tirolskem. Tudi na Tirolskem stopi s 1. novembrom 1914 v veljavo novi vojni red, da se mora voziti na vseh javnih cestah in potih na levi strani, na levo se izogibati in spred voziti na desno.

Naši vojaki — branitelji Przemysla. Slovenski vojak je pisal »Slovincu« pismo, v katerem poroča, kako se je godilo vojakom v Przemyslu, ko so ga naskakovali Rusi. Najhujši boj je bil pri utrdbah 1, 2, 4, 11 in 14, katere je sovražnik silovito napadal. Na vseh teh postojankah so prideleni naši slovenski možje. Ganljivo je bilo gledati naše slovenske junake, kako so stregli pri topovih. Sam trdnjavski poveljnik se je pohvalno izrazil o njih, češ: »Ti možje so res pravi junaki!« Ruski napadi so bili s tako silo odbiti, da se je sovražnik poražen in pogažen umaknil proti severu, na katerem potu ga naša artiljerija uspešno zasleduje. Slovenskih topničarjev v Przemyslu je 800, dvakrat toliko bo Dunajčanov in Gradčanov, pehote pa je seveda nekaj več. — Naša domovina je ponosna na svoje hrabre sinove, ki so v prvi vrsti avstrijskih junakov na vseh mnogoštevilnih bojiščih. Sinovi našega naroda se ne bore samo na severu in jugu države, bore se tudi proti Francozom, Belgijcem, Angležem in Japoncem. Povsod širijo slavo našega imena in slovenskega junaštva. Slava jim!

Mednarodna agitacija proti katoliški duhovščini v sedanji vojski. Pod tem naslovom objavlja »Österreichs katholisches Sonntagsblatt« to-le cenzurirano poročilo: Za proticerkveno hujskarijo, ki se uganja v večini dežel v času sedanje svetovne vojske, je značilno, da se v vseh vojskujočih, da celo v nevtralnih državah, očita katoliški duhovščini od lastnih rojakov, da niso dovolj patriotični, medtem ko na drugi strani politiki sovražnih držav očitajo prav isti duhovščini zločinska dejanja in krivično vojskovanje. Tipičen zgled zato je Belgija. Medtem ko očitajo belgijski socialni demokratje in nacionalni liberalci belgijski duhovščini, posebno pa redovnikom, da so se že spoprijaznili z nemško nadoblastjo in da zbirajo v svojih samostanih bogastvo, poroča Cerkev sovražno časopisje na Nemškem ravno narobe. Da, celo tako daleč gre to, da jih obrekujejo kot voditelje belgijskih prostovoljnih strelcev. Nekaj čisto podobnega se dogaja na Francoskem. Tudi v tej državi skušajo nekateri strankarski fanatiki, kakor Clemenceau, celo v času vojske zanetiti proti katoliški duhovščini sovražstvo in ji kljub patriotičnemu zadržanju očitajo, da hoče vojsko izrabiti v klerikalne namene in na Francoskem uvesti zopet katoliško državno vero.

Vojnopoštni paketni promet. Dovoljeno je zasebnikom odpošiljanje vojnopoštnih zavejev od 24. oktobra dalje na sledeče vojnopoštne urade: 9, 11, 16, 21, 31, 33, 34, 38, 39, 40, 44, 45, 46, 49, 51, 55, 61, 66, 68, 69, 76, 78, 81, 84, 88, 95, 96, 106, 111, 113, 119, 140, 151, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 211, 212, 300 do 311. Sprejemajo se samo zavoji z uniformami in opremljeni predmeti — dovoljeni so tudi čevlji in perilo — in se zahteva omot iz nepremočljivega blaga, povoščenega platna ali leseni zabojčki; največja teža 10 kilogramov, največja dolgost 80 centimetrov.

Kolera v Rusiji. »Ukrainische Nachrichten« na Dunaju imajo iz Bukarešta poročilo, da v ruski armadi strašno divja kolera.

Sedaj je razširjena baje na celem ozemlju desne in stepske Ukrajine.

Šmarjeta v Rožu. Za »Rdeči križ« se je nabralo po naši občini 311 K, posojilnica je darovala 25 K, zbirka na Malo gospojnico v kapelici na Borovnici je znesla 35 K. — Pri zadnjem naboru dne 13. oktobra je bilo od nas izmed 16 fantov potrjenih 11.

Iz seznamka izgub št. 24.

Objavljen 12. oktobra.

Častniki pešpolka št. 7.

Aichinger vitez pl. Blunegg Franc, mrtev; Beranek Jožef, rez. por., mrtev; Faninger pl. Amalienheim René, por., ranjen; Fischschweiger Karl, rez. por., r.; Grainer Henrik, rez. kadet, r.; Groß Janez, stotnik, r.; Hopf Viljem, rez. kadet, r.; Hubinger Janez, podpolkovnik, r.; Humpelitz Pavel, poročnik, r.; Pacher Rikard, rez. kadet, r.; Potočnik Vinko, nadporočnik, r.; Rausch Janez, rez. kadet, r.; Reinberger Friderik, nadpor., r.; Rozman Jožef, vojni kurat, mrtev; Schieschnek Emil, stotnik, mrtev; Schmeiser Julij, stotnik, r.; Schrötter Karl vit. pl., stotnik, r.; Sit Janez, rez. kadet, r.; Steinböck Henrik, rez. prap., r.; Toman Friderik, nadpor., r.; Černut Maks, por., r.; Ulrich Iv., vit. pl., stotnik, r.; Weitzenböck Rikard, rez. por., r.; Wigant Julij, rez. kadet, mrtev; Zarli Rudolf, nadpor., mrtev.

Moštvo pešpolka št. 7.

Aichholzer Jakob, nad. rez., r.; Aichholzer Janez, inf., r.; Aichholzer Viljem, rez. inf., r.; Albanese Nikolaj, inf., r.; Albi Karl, inf., mrtev; Altersberger Jož., inf. mrtev; Altrichter, inf., r.; Ambroš, inf. r.; Andrian Jan., ins., r.; Argenti Pet., nad. rez., r.; Arich Anton, inf., r.; Auer Jožef, nad. rez., r.; Auernig Rupert, četov., r.; Bachler Šimen, rez. četovodja, mrtev; Bankl Jurij, korp., r.; Bärnthaler Peter, inf., r.; Baron Ferdo, enol. prostov., r.; Bartolič Anton, nad. rez., r.; Bauer Alojz, inf., r.; Baumgartner Jožef, inf., r.; Berger Alojz, rez. inf., r.; Berger Fr., poddes., r.; Berger Herman, korp., r.; Berger Ludovik, inf., r.; Bergner Alojz, inf., r.; Bertl Franc, inf., r.; Biasul Martin, nad. rez., r.; Biebermann Hub., korp., r.; Bischof Peter, rez. inf., mrtev; Bischof Šimen, inf., r.; Blaznik Jožef, korp., r.; Bleiweiß Egid., rez. korp., r.; Blenkuš Ign., inf., mrtev; Bonetti Bernard, inf., r.; Brandstätter Karl, korp., r.; Brandstätter Martin, inf., r.; Brandstätter Stefan, inf., r.; Brugger Janez, poddes., r.; Brunello Jož., inf., r.; Brunner Janez, inf., mrtev; Brunner Jožef, rez. inf., r.; Brunner Tib., četov., mrt.; Burjak Jurij, korp., r.; Bussi Anton, nad. rez., r.; Chebat, inf., r.; Cheratin Anton, nad. rez., r.; Cikula Anton, inf., r.; Clima Viljem, inf., r.; Crismanich Anton, nad. rez., r.; Danev Ivan, inf., r.; Demarin Ivan, nad. rez., r.; Dermuc Karl, črnov., r.; Dajčman Marka, inf., r.; Dobernik Jožef, korp., r.; Dollinger Jožef, rez. inf., mrtev; Domenig Maks, rez. korp., r.; Domenig Fr., četov., r.; Drabosenig Rud., inf., mrtev; Dugar Miha, nad. rez., r.; Dullnig Jan., inf., m.; Dullnig, inf., r.; Duzsa Šimen, nad. rez., r.; Eberl Jožef, enol. prost., r.; Ebner Janez, četov., mrtev; Ebner Ludovik, inf., r.; Ebner Peter, nad. rez., r.; Ebner Stefan, četov., r.; Egger Dolfe, korp., r.; Egger Anton, četov., r.; Egger Ignac, inf. r.; Ehganter Peter, inf., r.; Erbegger Karl, inf., mrtev; Einfalt Franc, rez. inf., r.; Falle Vid, inf., r.; Felsberger Andrej, četov., mrtev; Ferk Stefan, poddes., mrtev; Fillafer, poddes., r.; Flechtl Franc, inf., r.; Frank Jožef, inf., r.; Frankl Emerik, poddes., r.; Friedmann, korp., mrtev; Fuchs Vinko, nad. rez., r.; Furlan Albin, inf., r.; Gandorfer Janez, inf., mrtev; Gartner Alojz, rez. inf., r.; Girmayer Franc, inf., r.; Glacnig (najbrž Glančnik) Janez, rez. inf., mrtev; Glanzer Ivan, rez. inf., r.; Gogg Ivan, enol. prost. korp., r.; Golešic, inf., r.; Golja Franc, nad. rez., r.; Goman Jožef, nad. rez., r.; Goričnik Jožef, četov., mrtev; Goričnik Valentin, nad. rez., r.; Gostenčnik Jožef, inf., r.; Grahur Franc, inf., r.; Grancer Filip, korp., r.; Granik Janez, inf., r.; Granitzer Janez, rez. inf., r.; Gruber Jožef, inf., r.; Grünfeld Alojz., enol. prost., r.; Grünwald Stefan, inf., r.; Guggenberger Krištof, korp., mrtev; Gučnik, inf., r.; Haberle Julij, korp., r.; Habršek Franc, inf., mrtev; Hafner Val., inf., r.; Haller Maks, korp., mrtev; Hape Jakob, inf., mrt.;

Hape Janez, inf., r.; Harnus Franc, nad. rez., r.; Hartlieb Ambr., inf., r.; Heilig Franc, inf., mrtev; Herzele Jernej, inf., r.; Hillebold Jož., inf., r.; Hinterholzer Jožef, nad. rez., mrtev; Hofer Andrej, inf., r.; Hofer Jožef, inf., r.; Hohenberger Janez, korp., mrtev; Hohengasser Franc, rez. četov., r.; Hopfer Jožef, inf., mrtev; Hrobat Jožef, poddes., r.; Hruša Anton, inf., r.; Huber Franc, inf., r.; Huber Janez, četov., r.; Huber Janez, rez. inf., r.; Huber Peter, inf., r.; Hudelist Alojz, inf., r.; Hutter Rikard, inf., r.; Ivančič Matija, nad. rez., r.; Janeš Šimen, inf., r.; Jank, inf., r.; Janah Pavel, nad. rez., r.; Jech Iv., enol. prost., r.; Jernej Jakob, inf., mrtev; Jessenig Janez, rez. inf., r.; Joham, inf., r.; Joham Leo, inf., r.; Jonach Alojz, poddes., r.; Jošt Jakob, inf., r.; Kalcher Martin, poddes., r.; Kaltenhofer Ambr., četov., mrtev; Kaltenhofer Miha, korp., r.; Kanion Janez, rez. inf., r.; Karner Franc, nad. rez., r.; Karničar Franc, inf., r.; Keller Franc, poddes., r.; Kenc Janez, inf., r.; Kerschbaumer Erik, enol. prost., mrtev; Kerschhagel Janez, inf., r.; Kienzl Manfred, inf., r.; Kic Kašpar, inf., r.; Klauer Jožef, nad. inf., mrtev; Kleber Jožef, narednik, r.; Kleber Peter, inf., r.; Klimbacher Jožef, rez. inf., r.; Knapič Herman pl., enol. prost., mrtev; Knapič Mat., poddes., mrtev; Knauder Janez, rez. inf., r.; Knol Peter, rez. inf., r.; Knol Peter, rez. inf., r.; Kočnik Franc, korp., mrtev; Kogler Marka, rez. inf., mrtev; Kogovnik Anton, inf., r.; Kolbič Alojz, poddes., r.; Kolienc Filip, poddes., mrtev; Kometter Gregor, poddes., r.; Kometter Janez, korp., r.; König Franc, nad. rez., r.; Kopajnik Ferdo, inf., r.; Koren Andrej, korp., r.; Košu Krist., inf., r.; Kosmač Val., inf., r.; Köstenberger Boštjan, inf., r.; Krajncič Vrban, inf., r.; Krajc Jožef, inf., r.; Krašič Franc, enol. prost., korp., r.; Kracl Karl, poddes., r.; Kraut, inf., r.; Kriegl Leon, rez. inf., r.; Krobot Janez, rez. inf., r.; Kropac Anton, r.; Krušic Andrej, inf., r.; Kuhar Friderik, inf., mrtev; Kuhling Jožef, rez. inf., r.; Kulnik Janez, četov., r.; Kumer Franc, inf., r.; Kupčič Andrej, poddes., r.; Kurz Jožef, četov., mrtev; Kušter Peter, rez. inf., r.; Kuster Boštjan, inf., mrtev; Lakner Jožef, rez. inf., mrtev; Lakner Edvard, poddes., mrtev; Lamprecht, poddes., r.; Lamprecht Krištof, rez. korp., r.; Langer Reinh., enol. prost., mrtev; Lanker Hubert, inf., r.; Leitner Feliks, poddes., r.; Lepušic Gustav, korp., r.; Lesjak Ferdo, poddes., r.; Lex Gregor, četov., r.; Leypold Peter, poddes., mrtev; Lindermutl Rud., podd., r.; Locher Karl, inf., r.; Loser Friderik, inf., r.; Ludwig Janez, četov., mrtev; Lukas Janez, inf., mrtev; Lupin Janez, inf. r.; Granitzer Lipe, četov., r.

(Dalje sledi.)

Cerkvene vesti.

Prestavljeni so bili: Gosp. Jožef Prasler, mestni kaplan v Volšperku za administratorja v Grafendorf na Zili; gosp. Oton Eberhard, kaplan v Trebnju kot mestni kaplan v Volšperku; gosp. Alojzij Vanti, kaplan v Št. Jakobu v Rožu, kot mestni kaplan v Pliberk in gosp. Viljem Brožek, kaplan v Šmihelu nad Pliberkom v Št. Jakob v Rožu.

Nastavljeni so gosp. Franc Umnik v Gospa Sveti za provizorja na Kostanjah in gosp. Matej Weiß, administrator v Ločah, za kanonika v Gospa Sveti.

Imenovan je za kanonika v Velikovcu gosp. Konrad Mente, provizor na Kostanjah. Župnijo Loče sooskrbuje gosp. Jožef Zemljak, administrator v Štebnu pri Bekštanju.

Najnovejša poročila.

BITKA OD VARŠAVE DO KARPATOV. — NAŠA ARMADA SE BORI Z VELIKO RUSKO SILO. — ATENTAT NA NEKEGA NAŠEGA POVELJNIKA. — NEMŠKA OFENZIVA PRI AVGUSTOVU. — BOJ PRI IVANGORODU. — VARŠAVSKE BANKE SE SELIJO V PETROGRAD. — PRED VAŽNO ODLOČITVIJO V SREDNJI GALICIJI.

Dunaj, 25. oktobra. (Kor. urad.) Uradno se razglasa: Na severovzhodnem bojišču stoje sedaj naše armade in močne nemške sile v skoro nepretrgani črti, ki se vleče od severnega vznožja Karpatov čez Stary-Sam-

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

bor, čez vzhodno trdnjavsko ozemlje Przemysla, ob spodnjem Sanu in čez poljsko ozemlje Visle do Plozke (leži okoli 100 km severovzhodno od Varšave ob Visli), v boju proti glavni moči Rusov, ki so pritegnili v boj tudi svoje kavkaške, sibirskie in turkanske čete.

Naša ofenziva čez Karpate je pritegnila nase močne sovražne sile.

V srednji Galiciji, kjer sta oba nasprotnika v utrjenih pozicijah, bitka v splošnem stoji. Jugovzhodno od Przemysla in ob spodnjem Sanu so naše čete v zadnjih dneh izvajale večkratne uspehe.

Na Ruskem Poljskem so na obeh straneh postavili v fronto močne sile, ki so od včeraj jugovzhodno od Visle med Ivangorodom in Varšavo bojujejo.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, generalni major.

Atentat na nekega našega poveljnika.

Dunaj, 25. oktobra. Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Način ruskega vojskovanja se vsled poročila iz zanesljivega vira kaže v novi luči: Rusi so razpisali 80.000 rubljev nagrade za tistega, ki bi ujel ali usmrtil nekega našega vojskovodjo. S tem je pojasnjen k sreči brezuspešen atentat na nekega našega poveljnika.

× × ×

Berolin, 24. oktobra. (Kor. urad.) Veliki glavni stan, 24. oktobra dopoldne: Vsi ponovni ruski napadi zapadno od Avgustova so bili odbiti.

Berolin, 25. oktobra. Veliki glavni stan poroča: Na vzhodu so naše čete pričele z ofenzivo proti Avgustovu.

Pri Ivangorodu se bojujejo naše čete ramo ob rami z avstrijskimi četami. Ujele so 1800 Rusov.

VARŠAVSKE BANKE SE SELIJO.

Varšava, 26. oktobra. Tukajšnje banke so odpeljale svoje premoženje na oklopnih vlakih v Peterburg.

VAŽNE OPERACIJE MED JAROSLAVOM IN SAMBOROM.

Dunaj, 26. oktobra. Vojni poročevallec lista »Morgen« poroča o velikih operacijah med Jaroslavom in Samborom, kjer je pričakovati važnih odločitev.

VOJNO STANJE NA DALJNJEM VZHODU.

Iz Kodanja se poroča: Car je senatu naročil, naj se proglasi vojno stanje na sibirski železnici med Bogotolom in Inokantjevo, na transbajkalski in na vzhodno kitajski železnici, da se zagotovi mir in nemoten promet. Armadni poveljniki v Omsku, Irkutsku in v Amurju izvedejo vojno stanje na omenjenih železniških progah.

NEMŠKE ČETE ONSTRAN KANALA YSER-YPER. — TRDOVRATNI BOJI ZA VERDUN. — NEMCI ODBILI FRANCOSKI NAPAD V JUŽNI ALZACIJI.

Berolin, 24. decembra. Veliki glavni stan poroča: Boji ob kanalu Yser-Yper so izredno trdovratni. Na severu se nam je posrečilo z znatnimi silami prekoračiti ka-

nal. Vzhodno od Ypresa in jugovzhodno od Lille naše čete v hudih bojih počasi prodirajo.

Ostende so včeraj na popolnoma brezuspešen način obstreljevale angleške ladje.

V Argonskem gozdu so tudi napredovale naše čete. Zaplenjenih je več strojnih pušk in ujetih množica Francozov. Dva francoska letalna stroja sta bila tu razstreljena.

Severno od Toula pri Florevu so Francozi odklonili ponudeno premirje, da bi lahko pokopali svoje mrtve, ki leže v velikem številu pred bojno črto in da bi spravili z bojišča ranjence.

Berolin, 25. oktobra. Veliki glavni stan poroča: Yser-Yper so med Nieupertom in Dixmuidenom po ljutih bojih dne 24. t. m. prekoračile nadaljne močne čete. Vzhodno in severovzhodno od Ypresa se je sovražnik postavil v boj. Kljub temu se je posrečilo našim četam na več krajih točke prodreti. Okoli 500 Angležev, med njimi en polkovnik, je bilo ujetih.

Dunaj, 26. oktobra. Napad francoskih čet na nemško postojanko pri Largilzen v trdnjavskem ozemlju Belforta je bil odbit.

KONCENTRACIJA NEMCEV.

Iz Rotterdama se poroča: Nemci koncentrirajo silno moč v južno zahodni Belgiji, da pogazijo ostanke belgijske armade blizu Ysera. V ta namen so priklopili armadi posadke velikih mest, ki so jih prepeljali z železnico.

BOLGARSKI DIJAKI IZGNANI IZ RUSIJE.

Sofija, 26. oktobra. »Uturo« poroča, da je ruska vlada izgnala iz Rusije vse bolgarske dijake.

Sveta vojska.

Kaj povedo številke?

Dne 15. oktobra vsakega leta je dan, katerega se boji vsak zemljiški davkoplačevalec. Tega dne zapade namreč zadnji rok letnega davka; v prejšnjih kvartih je še lahko tolažil neizprosne davkarje na zadnji rok, a sedaj ni več odloga. S tem datumom se mora najkasneje poravnati ves letni zemljiško-davčni račun.

Trdo se to glasi in bridko in težko je ob tem času dostikrat pri srcu kmetu-davkoplačevalecu! Oj, kaj ga lahko vse zadene tekom leta v hiši, pri družini, pri živini ali na polju! Ob koliko premoženja ga utegne spraviti lahkoživost odraslih otrok, brezvestna površnost poslov itd. itd. Verjetno je torej, da težko premišluje, odkod bo vzel obilico davčnih grošov.

In vendar! Na drugi strani nam kaže suhoparna, a zanesljivo resnična statistika številke, ki stoje v slabem skladu z zgornjo bojaznijo. Premotrimo malo:

Leta 1881. je bilo v Avstriji 91.000 gostiln, leta 1887. (torej čez 6 let) pa že 115.000, to je za 24.000 več!

Leta 1881. je samo žganjarn 16.130, leta 1887. pa že 34.250, to je za 18.120 več kakor pred šestimi leti.

Za opojne pijače se je izdalo v Avstriji l. 1900. 1500 milijonov K. Ta vsota znaša ves državni davek za 7½ (sedem in pol!) leta!!! Zemljiški davek pa bi bil plačan za 50 (petdeset!) let naprej z denarjem prihranjenim skoz eno samo celo leto ako bi se vsi Avstrijci zdržali tako dolgo vsake opojne pijače. Pa to so še številke, ki so veljale pred več nego 10 leti! — Leta 1910. do 1911. se je izdalo že zopet letno za 1000 milijonov kron več, namreč 2500 milijonov K!!

Prispevka teh vsot so seveda deležni vsi kraji, in vsi sloji; v prav dobri meri tudi deželani. Vidi se, koliko se »po malem« razmeče tekom celega leta. In vendar je v teh grozovito visokih vsotah v resnici zapopaden silo mal odlomek takih četrtink, ki so se zavžile še opravičljivo res »po pameti« kot tolikokrat po krivem z vnemo zagovorjeni »dar božji«. — Kam plovemo?!

Koliko grenkih solz bi se otrlo in posušilo, koliko bede bi bilo potolažene ravno sedaj, ako bi se ta prostovoljni davek, ki se plačuje demonu alkoholu, — obrnil v prid raznim pomožnim odborom za oskrbo ranjenih vojakov in preostalih sirot in vdov. Naši časi terjajo polno življensko resnost, ki je pa alkohol nikdar ne more dati!

Hudodelstvo je, otrokom dajati žganja!

Ali ste že pridobili „Miru“
-- novega naročnika? --

Uzgojišče za deklice (internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“
v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem

se priporoča p. n. slovenskim staršem. Sprejmejo se deklice, ki želijo obiskovati v hiši se nahajajočo štiri razredno ljudsko šolo; potem večja vsaj 16 let stara dekleta, ki dobivajo popolnega pouka in navodila v vseh za gospodinje potrebnih stvareh. — Na svoji ¼ ure od „Narodne šole“ oddaljeni pristavi sprejmejo čč. šolske sestre tudi nekaj dečkov, ki želijo obiskovati „Narodno šolo“, v vzgojo in oskrbo. Šolsko leto se prične dne 5. novembra 1914. Plačilo 26 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem.

Zakaj?

ne pišete takoj po krasni cenik in najnovejše vzorce, kateri se določijo vsakemu zastoj in poštne prosto iz

Prve gorenjske razpošiljalnice Ivan Savnik, Kranj 162

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica K 8.000.000.

Rezervni fondii okroglo K 1.000.000.—.

Denarne vloge na
knjižice se obre-
sinjejo po

4%

od dneva vloge
do dneva vzdiga.
Rentni davek
plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavčije.
Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu,
Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:

po dogovoru od 4% naprej.